

Bernardín Šmíd

Povolanie ku svätosti

V dnešný deň máme slávnosť Všetkých svätých. V tento deň si uctieваме nielen tých svätých, ktorých nám Cirkev dáva ako vzor, ale v dnešný deň oslavujeme všetkých tých, ktorí sú už v nebi. Do tejto kategórie napr. môže patriť zosnulý manžel, manželka, otec, matka, deti. Sem patria tí, ktorí žili v zhode s Božím Slovom a v sebe nesú pečať živého Boha, Božie Slovo. Takto nám to naznačuje sv. Ján vo svojom zjavení. Pečať dostáva ten, kto uznáva, že je božím vlastníctvom, ten kto sa bezvýhradne odovzdáva Bohu, ktorý ho stvoril. Zajtra si budeme spomínať na všetkých zosnulých, dnes oslavujeme tých, ktorí už stoja pred Božou tvárou, ktorí prešli veľkým súžením, ale neochabli vo viere a vytrvali vo vernosti. Tento deň môže mať ešte iný význam, ktorý sa naplní až v budúcnosti. Je to slávnosť všetkých svätých, a to znamená, že všetci sme povolaní k tomu, aby sme boli svätí.

Keď hovoríme o svätosti, obyčajne si predstavíme niektorého svätého, ktorého svätosť bola výnimočná a potvrdená cirkvou. Ale už ťažšie chápeme, že svätosť je niečo, čo sa očakáva od každého kresťana, od hriešneho človeka. Svätosť je úlohou každého kresťana pre každý všedný deň. Má sa prejavovať v tých najbežnejších, možno povedať, až banálnych rozhodnutiach a vo všetkom, čo robíme.

Tak ako prikázanie lásky mám žiť stále, tak aj svätosť je niečo stálé, bytostné. Lásky k Bohu sa prejavuje v poslušnosti jeho príkazom. V každej chvíli sme pokúšaní a preto v každej chvíli môžeme dokázať lásku k Bohu. A to sa deje vtedy, keď dáme prednosť Božiemu Slovu pred vlastnou chytosťou, pred pokúšením a keď žijeme v zhode so Slovom Božím. Lebo v tej chvíli sa stávame príbytkom Ducha Svätého, ktorý je prameňom každého posvätenia. A to je súčasne naplnenie príkazu lásky k Bohu i k blížnemu. Cesta k dokonalosti vedie cez kríž. Niet svätosti bez odriekania a duchovného boja...

Nikto sa svätý nenarodí. Svätosť nie je to isté ako detská nevinnosť. To, že niekto je ešte nevinný neznamená, že je svätý. Svätosť to je uvedomelá spravodlivosť, vyskúšaná v mnohých pokúšeniach. Takisto nie je pravda, že sa niekto stal svätým preto, lebo mal pevnú vôľu, alebo zdedil šťastnú povahu. Človek sa nestáva svätým vlastnou silou ani vlastnými zásluhami. Svätosť je predovšetkým a prvotne Božou vlastnosťou, človek ju nemôže vytvoriť, ale môže ju prijať v Duchu Svätom. Darcom svätosti je Boh sám. Svätosť sa počína z moci Ducha Svätého a nie z ľudských síl. Svätosť to je Kristus v nás. Sv. Pavol v jednom zo svojich listov hovorí: „Kristus vo vás, nádej slávy!“ Ale človek ho musí chcieť, po ňom túžiť a prosiť. Svätosť nespočíva v dôkladnom realizovaní seba, ale skôr v ochote nechať v sebe miesto pre Zjavenie Božieho Slova.

Svätí nechávajú v sebe priestor pre Božiu vládu. Všetkých jednoznačne označuje kniha zjavenia za „služobníkov Živého Boha“ a „nositeľov Božej pečate“. Sv. Terezy sa raz opýtala jedna sestra: „Ešte musím veľa získať, aby som bola svätá?“ Ona jej odpovedala: „Nie získať, ale stratiť!“

Ale svätosť neexistuje oddelene od Ducha Svätého, ktorý nás usvedčuje z hriechov. Je bojom proti hriechu, opak hriechu, ale nevylučuje poznanie osobnej hriechosti. Svätosť spočíva v poznaní Živého Boha a v snahe napodobniť ho, je to snaha o slobodu od hriechu a prihnutie k Bohu. Do tejto svätosti nerastieme tým, že z vlastnej sily kľúčujeme zo svojej duše hriechy, ale tým, že sa snažíme mať správny vzťah k Pravému a Živému Bohu. Sv. Ján vo svojom liste, ktorý sme počuli hovorí: „Vieme však, že keď sa on zjaví, budeme mu podobní, lebo ho budeme vidieť takého, aký je. Každý, kto má túto nádej v neho, usiluje sa byť čistý, ako je on čistý.“ A kniha Zjavenia charakterizuje svätých, ako tých, ktorí si oprali rúcha a zbielili ich v baránkovej krvi.“ Zakiaľ cítime v sebe slabosť, svätosť spočíva v úsilí o očistenie od hriechu.

Pýtali sa ráz malého chlapca na náboženstve, „kto je to svätec“. Pretože pár dni predtým bol na návšteve v kostole, kde videl namaľovaných svätých na farebných sklách, a veľmi sa mu páčilo ako slnko svietilo skrze tieto sklá, odpovedal na otázku nasledovne: „Ja to viem. Svätec je človek, cez ktorého svieti slnko!“ Táto jeho definícia veľmi dobre vyjadruje, o čo vo svätosti ide. Musíš byť priechodný pre Božie svetlo, pre Boha.

Na svetovom stretnutí duchovných v roku 1984 sa istá rehoľníčka spýtala Matky Terezy: „Matka Tereza ako sa cítite, keď vás zahŕňajú toľkou úctou a obdivom?“ Odpovedala: „Ide mi to jedným uchom dnu a druhým von. Nikdy nedopustím, aby sa mi niečo z toho uchytilo v srdci alebo sa tam dokonca usadilo.“ „A hovorí sa,“ pokračovala sestra, „že ste žijúca svätica!“ „Ak som svätá, som iba to, čím by mal byť každý kresťan.“ odpovedala Matka Tereza.

Svätosť je poslušnosť voči Bohu – znamená milovať iného ako Boh miluje mňa. Svätosť je poslušnosť voči Bohu, dokonca aj vtedy keď mi hrozí z toho ujma. Svätosť je poslušnosť voči Bohu, hľadanie spôsobu ako pomôcť tým, ktorí majú nedostatok.

Svätosť nespočíva v teologických špekuláciách ani v extázach, ani v nadšenej horlivosti alebo v neprikázanom odriekaní, ale spočíva v tom, že myslíme ako myslí Boh a chceme, čo chce Boh. Takéto premýšľanie a chcenie skutočne vyžaduje asketické úsilie, vytrvalosť a disciplínu a je výsledkom spoločného úsilia: Božieho a nášho. Matka Tereza nám všetkým na záver odkazuje: „Náš pokrok vo svätosti závisí na Bohu i na nás – na Božej milosti a na našej vôli „byť svätým!“

*Ježišu, sveta Spasiteľ,
nás vykúpených obnovuj;
ty, svätá Božia Rodička,
úbohým spásu vyprosuj.*

*Zástupy všetkých anjelov
aj svätých patriarchov zbor
nech nám pomôžu s prorokmi
oslobodiť sa od hriechov*

*Predchodca tvoj Ján Krstiteľ
i Peter s kľúčmi od neba
i apoštoli ostatní nech učia nás
žiť pre teba.*

*Nech mučeníci víťazní
a kňazov veľké zástupy
i čisté panny všetkých nás
vyvedú z hriechu potupy.*

*Nech rehoľníkov mocný chór
i so všetkými svätými
pripojí sa k nám prosiacim
o dary večnej otčiny.*

*Buď večná sláva Kristovi,
Otcovi, Duchu útechy,
že svätí v nebi tešia sa
v blaženom svetle naveky.
Amen.*

Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!

(Mk 6,45-52)

Hned' prinútil svojich učeníkov, aby nastúpili na loď... odišiel na vrch modliť sa.... „Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“ Vstúpil k nim do lode a vietor utíchol. A boli celkom ohromení, lebo nepochopili, ako to bolo s chlebami, ich srdce bolo otupené.

Učeníkov poslal Ježiš zápasit' s morom, on sa pobral zápasit' v modlitbe. Rozkatému, ktorý pri úspechu na človeka najviac číha,

neponechal žiaden voľný priestor. Učeníci, i keď ich srdcia ešte nechápali hlbšie súvislosti s rozmnožovaním chleba, prejavili svoju vieru aspoň tým, že poslúchli. Najlepším liekom ako sa udržať nohami na zemi a v skrúsenosti pred Bohom sú nové ťažkosti. A tie vždy aj prídu, raz v podobe nových potrieb, inokedy ako protipól vykonaného dobra. Dôležité je pred nimi neuhnúť. Lebo práve k tomu márne tak veľmi blízko! Ježiš učeníkov do ťažkostí priam dotláča. Aj to je prejav jeho lásky. On sám sa uťahuje do ústrania do ešte ťažších zápasov. Modlitba je vždy to najkrajšie, a zároveň najťažšie. Množstvo práce vonkoncom nebol pre Ježiša dôvod skrátiť čas modlitby, práve naopak...! Toto je obyčajne bod, kde sa s Ježišom rozchádzame. Preto je to aj bod, od ktorého treba začať, aby sme sa s ním znova spojili. Ostatné príde ako reťaz dôsledkov v rámci logiky a zákonitostí duchovného života.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Odpustky

1. Veriaci, ktorý v deň Spomienky na všetkých zosnulých nábožne navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci.

Okrem tohto odpustkového úkonu sa žiada splniť tri podmienky: sv. spoveď (krátko predtým alebo potom), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň) a modlitba na úmysel Sv. Otca (stačí Otčenáš. Zdravas' a Sláva). A ďalej, ako vo všeobecnosti, treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu aj k všednému.

Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa až do polnoci určeného dňa.

2. Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a aspoň myslou sa pomodlí za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1. novembra do 8. novembra, treba splniť aj ďalšie podmienky. Jedna. sv. spoveď však stačí na všetky odpustky.

Zbierka na misie:

Vyzbierali sme 600 eur.

Nech vám Pán odmení vašu štedrosť!

Pod' ku mne !

Čo znamená výrok proroka Ezechiela, že nám Boh dá nové srdce a nového ducha? „Odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa“ (Ez 36, 26b). Odoberie nám postupne všetko, čo spôsobilo, že naše srdce stvrdlo, a dá nám podiel na svojom srdci, srdci plnom lásky, dobroty a pokory. Dá nám svojho Ducha, Ducha lásky, Ducha Svätého.

Preto Ježiš volá: „Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije“ (Jn 7, 37). Ducha Svätého nemôžeme získať nejakým čarovaním, nie je energiou, ktorú si niekde sám načerpám. Ak však chcem prijať Ducha Svätého, teda Kristovho Ducha, musím prísť ku Kristovi.

Okamih, keď som položil svoju hlavu na Ježišovo srdce, je tým najdôležitejším v mojom živote. Inými slovami, keď sa Ježiš pre mňa stal tým prvým v mojom živote, keď som prijal pozvanie byť jeho priateľom a vstúpil som s ním do dôverného vzťahu. Taký vzťah s Kristom premieňa život, v ňom dôjde k preskočeniu iskry medzi nami, v ňom až teraz začína prýštiť Duch Svätý.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 31. týždni Cezročného obdobia - (C)

31.X. pondelok *Spovedanie 15:30 - 17:00* aj po sv. omši

Svätá omša zo slávnosti

17:00 Za † Antona, Máriu a Karola Zigových

1.XI. utorok *Všetkých svätých – Slávnosť - prikázaný sviatok*

08:00 Za † Stanislava a Ludmilu Novosedlíkových

Lektori: Jurčovičová M., Radakovičová J.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

15:15 *Pobožnosť za zosnulých na cintoríne*

2.XI. streda *Spovedanie 07:30 - 08:00 a 08:45 - 9:30*

08:00 Za † Jána a Máriu, Augustína a Máriu

18:00 *Na úmysel Svätého Otca*

3.XI. štvrtok *Spovedanie 16:00 - 17:00*

17:00 Za † Paulínu Čambalovú

4.XI. piatok - *Prvý piatok Spovedanie 15:30 - 17:00*

17:00 Za † Františka Krajčoviča (1. výročie smrti)

5.XI. sobota

08:00 Za † Máriu Polakovičovú (1. výročie smrti)

Upratovanie kostola: 354 - 387

6.XI. Tridsiatadruhá nedeľa Cezročného obdobia- C

08:00 Za † Pavla a Alžbetu Šrámkových, dcéry a zaťov

Lektori: Macáková E., Pešková L.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Polakovič P., Polakovičová J.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

a výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

31.X. pondelok Sv. Wolfgang, biskup

1.XI. utorok *Všetkých svätých – Slávnosť - Prikázaný sviatok*

2.XI. streda *Spomienka na všetkých verných zosnulých*

3.XI. štvrtok *Sv. Martin de Porres, reholník - Sp*

4.XI. piatok *Sv. Karol Boromejský, biskup - Sp*

5.XI. sobota *Sv. Imrich - Esp*

Druhé pokúšanie kniežat'a pýchy

„Potom ho diabol vzal do svätého mesta, postavil ho na vrchol chrámu a vravel mu: „Ak si Boží Syn, vrhni sa dolu, veď je napísané:»Svojim anjelom dá prikaz o tebe a vezmú ťa na ruky, aby si si neuderil nohu o kameň.«“ Ježiš mu povedal:

„Ale je aj napísané: »Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha«“ (Mt 4, 5- 7).

I. Duša moja, rozjímaj o protiklade, aký je medzi trúfalosťou Božieho nepriateľa a miernosťou Pána, ktorý ani zoči-voči diablovej neprestáva byť najpokornejším Baránkom a s pokornou trpezlivosťou znáša jeho pyšnú trúfalosť.

Všimni si, že pýcha zlého ducha sa rodí z jeho nadutej sebalásky. Myslí si, že dokáže viac než Boh. Vždy pokúša človeka k tomu, aby sa vyvyšoval, a ponúka mu dočasné dobrá, svetské rozkoše, zmyslové útechy, falošnú sebaúctu a márnú slávu. Podnecuje človeka k tomu, aby miloval seba samého a svoju slávu viac než svojho Boha, Stvoriteľa a Pána. Toto všetko vychádza z jeho pýchy a prefíkanej zloby.

Zamysli sa, či tento pradávny had neotrúvil svojím jedom aj teba. Uvedom si jeho klamstvá a uteč od jeho lákavých lží. Veľa ráz ťa falošne presviedčal, že rehoľný život je príťažký, tvrdý a neúnosný. A namiesto neho ti ponúkal zábavu, svetské radovánky a slobodu, akú si si kedysi užívala, a všetko, čo sa ti v minulosti zdalo príjemné. A ty si sa pri ňom zastavila a dala si sa s ním do reči. Vystupovala si na vrchy, ktoré ti ukazoval, a so záľubou si si obzerala všetko, čo ti ponúkal. S tichým súhlasom si prijímala jeho prázdne a nebezpečné návrhy, a tak si sa vzdalovala od Ježiša.

Oľutuj svoje predchádzajúce omyly a pros Pána, aby ťa oslobodil od zlomyseľných klamstiev nepriateľa, ktorý ti ponúka smrteľný jed pre tvoju dušu.

II. Premýšľaj o odpovedi, akú dal náš najmúdrejší Pán diablovej. Povedal mu: „Ale je aj napísané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.“

Všimni si, čo ťa učí tento múdry Učiteľ. Pouč sa, ako sa máš správať, keď ťa diabol zvádza svojimi návrhmi. Nauč sa, ako sa máš vyhýbať príležitostiam k hriechu, pretože cez dvere zmyslov - cez zrak, sluch a slová - vstupujú do tvojho vnútra zlé myšlienky. Ak neumŕtvujeme svoje zmysly, zvodný nepriateľ môže vojsť do nášho vnútra. Dvere zmyslov sú totiž bránou, cez ktorú do duše vstupuje smrť. Naša pramatka Eva sa začala pozeráť, počúvať a zhovárať sa s hadom, ktorý ju zvedol a porazil. Neutiekla, a preto jej dušu zasiahla smrť.

Diabol ju viedol vysoko, na vrcholy pýchy a domýšľavosti a podnecoval v nej túžbu byť ako Stvoriteľ. Nepoznáš vari aj túto trúfalosť?

Preto si dávaj pozor, keď ta pekelný pokušiteľ pobáda vystúpiť na vysoké vrcholky pýchy a vystatovania. Nedávaj sa s ním do reči, nepočúvaj ho, ale uteč od neho. Boj sa svojej slabosti a odpovedz rovnako, ako odpovedal tvoj božský Učiteľ. Nepokúšaj Pána, svojho Boha, aby robil zázraky. Nespoliehaj sa na seba, ale v duchu pokory a miernosti si kľakni k Pánovým nohám. Utekaj sa k nemu a pros ho, aby svojou mocou pokoril diablovu pýchu a trúfalosť, aby ju porazil a odhodil preč - ďaleko od teba. Uteč od Zlého - nepozerať sa naňho ani nepočúvať, čo ti hovorí, pretože víťazstvo nad ním sa dosahuje útekom a pokorou. Uznaj svoju biedu a chudobu a nechvejne dôveruj tomu, ktorý ťa môže oslobodiť. Vôbec sa nevenuj diablovým návrhom, ale dôveruj Ježišovi a budeš oslobodená.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

Pod lupou

Večné slovo len v tichosti zaznieva hlasno.

Majster Eckhart

Iste to poznáte: Zoberieme zväčšovacie sklo, sústredíme v ňom slnečné lúče a zjednotené v ohnisku ich necháme dopadnúť na list papiera. Bod na papieri zažiarí, vystúpi obláčik dymu a už je celý list v plameni, ak...

Áno, ak ho pokojne držíme. Keď ním mávame sem a tam, nezapáli sa.

Tak je to aj s našou dušou. Božie milosti dopadajú na nás ako lúče. Tak ako sa slnečné lúče sústreďujú v lupe, tak sa Božie milosti sústreďujú v modlitbe, v čítaní Svätého písma, v rozjímaní. Keď máme v duši pokoj, môže sa stať, že sa roznieta oheň, o ktorom Pán povedal:

„Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul! (Lk 12,49)

Ale je veľmi dôležité, aby sme boli pokojní. Musíme byť vnútorne sústredení. Musíme byť ochotní dať sa zapáliť.

Cesta modlitby je taká dlhá ako sám ľudský život, nie viac, nie menej. Teraz je to radostný chodník cez lúku, o chvíľu cesta poliami, a inokedy úzky drsný chodník stúpajúci na vrchol, či prechod holými skalami... Ale vždy je to modlitba.

Carlo Carretto

Modlitbu nemožno odbaviť len tak pomimo, treba na ňu sústrediť myšlienky... Musíme si nájsť čas na modlitbu. Preto je modlitba zväčša taká nedokonaná, lebo ju odbavíme narýchlo, akoby bola niečím podružným.

Alfons Kirchgässner

Akú veľkú moc má modlitba! Dalo by sa povedať, že je to kráľovná, ktorá má kedykoľvek voľný prístup ku kráľovi a môže od neho dostať všetko, čo si žiada.

Sv. Terézia z Lisieux

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Na minútku

Harmonické spolužitie vrabčej pospolitosti

Do nášho rodičovského domu v Liptovských Revúciach sa pospolitosť vrabcov domových nast'ahovala hneď po jeho dokončení v päťdesiatych rokoch minulého storočia. Tieto družné operence sú podstrešnými podnájomníkmi nášho obydlija už viac ako polstoročie. Osemnásť vrabčích párikov si našlo príbytky za doskou pod strechou. Vhodnejšie umiestnenie vrabčích hniezd veru nepoznám, a to mám zmapovaných niekoľko stovák kolísk týchto odvekých spolupútnikov človeka. Vrabčie kolisky sú tu chránené pred nepriaznivými poveternostnými pomermi a splňajú aj najprísnejšie bezpečnostné požiadavky proti potenciálnym pozemným (lasica hranostaj, kuna skalná) a vzdušným predátorom (jastrab krahulec, sojka škriekavá, straka čiernozobá).

Osemnásť vrabčích párov tu žije harmonickým rodinným životom. Už od detstva ma toto spoločenstvo operencov mimoriadne fascinovalo. Aj táto výnimočná vrabčia komunita nášho domu má veľký podiel na tom, že som sa do prírody bezhranične zamiloval už v útlom veku. Špecifický denný rozvrh hodín a ročný cyklus života týchto družných vtáčat som si začal všimáť už v ranom detstve. Originálny životný štýl tohto vtáčieho druhu sa mi veľmi zapáčil.

Vrabce, títo odvekí spolupútnici človeka, si dokážu s neobyčajným pôžitkom vychutnávať chvíľku odpočinku, vyesedávajúc v spoločenstve, dobre zamaskované v nejakom kríku. Najmä v zimných mesiacoch, keď sedia našuchorené a natisnuté na seba, aby sa hriali, pôsobia hlúčkiky vrabcov harmonickým a fotogenickým dojmom. Jemné čvirikanie, ktoré nepôsobí na okolie nijako rušivo, lež naopak, upokojujúco, dotvára atmosféru sviatočnej posiedky vrabcov.

Vrabce domové i poľné sú spoločenské stvorenia, ktoré vo svojom vtáčom živote naplňujú heslo: „Jeden za všetkých, všetci za jedného!“ Nerady trávajú chvíľky osamote a vždy vyhľadávajú spoločnosť svojich súkmeňovcov. Pri výchove potomstva v kolónii sa spoločne starajú o bezpečnosť celej vrabčej dynastie. Tieto Božie ratolesti by mohli slúžiť ako pozitívny príklad aj pre naše ľudské spoločenstvo.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Zamyslenia

Svätosť - projekt pre všetkých

Viem si predstaviť, aj keď sa mnohí pokladáme za dobrých kresťanov, ako by sme zareagovali na otázku:

Chcete byť svätí? Nie, povieme pohotovo, to nie je nič pre mňa. Na druhých to radi obdivujeme. Ale ja? Tú ctižiadosť nemáme. Projekt svätosti prenecháme radšej druhým: tým, ktorí

žili kdesi v stredoveku, alebo tým, ktorí na to majú viac času. Veď my potrebujeme celú svoju silu na prežitie každodenného života a v ňom nemusíme byť bezpodmienečne dokonalí. Myslíme si.

Mohlo by sa však stať, že ak takto zmýšľame, klameme seba samých. Priznajme si, že dobre skryté a maskované úsilie po dokonalosti je v každom z nás. Víťa v našom sebedevomí a živí sa neustále zvonku, aby sme niečo získali. Lebo kto z nás by nechcel byť, vyjadriac sa jazykom reklamy, „total fit“, „na výške“, „v móde“, „všade obľúbený“, „dokonalý hosťiteľ“, „majster vo svojom odbore“, teda jednoducho perfektný. A kto z nás by nemal rád „spolahlivé auto“, „špičkovú kávu pre dokonalý pôžitok“, „totálne uvoľnenie“, „to čisté, čo nám núka príroda“, „dokonalú krásu“, teda to najlepšie?

My všetci, priznajme si to, sme učňami rafinovane maskovanej ilúzie dokonalosti. Koketujeme s pokúšením hrať sa na niekoho, kým nie sme, byť „top“ vo vystupovaní a v životnom spôsobe, aj keď sa to väčšinou iba zdá a nie je. Tu leží náš problém. Máme snahu po dokonalosti, ale preniesli sme to na formálnosť, na povrch, kde to všetci vidia, počujú o tom, obdivujú nás.

U svätých je to presne naopak. Aj keď vo svojom živote vykonali veľké činy, všetci začali v tichosti svojho srdca a v skrytosti malej lásky. Aj keď neskôr vystúpili so zvláštnou askézou, vynikajúcou zbožnosťou, radikálnym zriekaním sa sveta, všetci začínali od každodennej jednoduchosti, v zápasení o malé jednoduché veci života.

Ako sa teda môžeme stať svätými? Iste nie tým, alebo len tým, že sme čudáci v očiach iných. Či ako hovoria Nemci, keď „tancujeme z radu“. Svätí mali radi každodennosť a vedome ju žili, lebo vedeli, že Boh je tam uprostred. Vedeli, že ani jeden človek nie je ozaj dokonalý, a preto dávali zo svojej vlastnej nedokonalosti to najlepšie. Nebojme sa! Svätci boli otcovia a matky, rehoľnícky a kňazi, učenci aj negramotní, chudobní aj bohatí, králi aj sluhovia, známi aj neznámi, malí aj veľkí.

Svätci boli ako my. Projekt svätosti nie je nič pre extrémnych kresťanov. Aj keď svätosť musí mať znaky extrémnosti. Je to projekt pre vás a pre mňa. Neodvádza od každodenného života človeka a kresťana, ale ho obohacuje a naplňa. Má priestor pre všetko, čo je ľudské.

Aj svätci mali ťažkosti so svojím životom. Mali otázky a pochybnosti ako my. Len sa neustále odvážili veriť. Svätci neboli bezchybní, bez hriechov. Vždy však znovu hľadali odpustenie. Svätci prežili strach a trápili sa v tme. Neprestávali však dôverovať, že Boh je silnejší ako noc, dokonca silnejší ako smrť. Svätci vždy vedeli, že potrebujú Boha. Vedeli, že ide o to, stále sa trochu meniť, trochu viac dúfať, trochu viac dôverovať, trochu viac milovať a tak vyžarovať vieru a dobrotivosť, ktoré sú chytľavé. Preto boli schopní byť k druhým dobrí, vedeli druhých posilňovať, utešovať, dávať im dôveru. Svätci boli celkom ľuďmi. Len zrejme dôslednejšími ako my.

Projekt svätosti je tu pre všetkých. Všetci, ktorí prijímame Boha, ktorí prijímame jeho spásu a dávame sa liečiť od ťarchy a rán svojho života, sme na ceste k svätosti. Vyplatí sa žiť uprostred každodenného života z tejto oslobodzujúcej istoty. Náš život získa na kvalite a bude zárukou našej budúcnosti so svätým Bohom.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku